

lana a l'Europa eterna, esvirà els vestigis que en ella hagi deixada la garteria abogaciaca.

L'abogacia d'aquests anys de guerra haurà estat disgraciosament perniciosa. Perniciosa per la limitació espiritual que suposa, i per les conseqüències d'aquesta limitació. De l'abogacia religiosa derivà l'escèptica llibertat de pensament que en el segle XVIII s'anomenà «filosofia». «No hi ha dubte—diu Joubert—que és la filosofia que ha causat la revolució: però què ha causada la filosofia? Es l'arrogància teològica.»

De l'abogacia política, emparada sovint pels governs, deriva la durada de la revolució d'avui.

Tot allò que és degenerar el pensament en argücia de defensor d'una causa, limitar la intel·ligència a la raó combativa, sotmetre l'esperit a un

voler unilateral d'una concreta malvolença, és, en el fons, dur la lluita als termes pascalians segons els quals els enemics són simplement «els de l'altra riba».

Tal vegada tota la sang innocent vessada en la gran guerra és el preu del convenciment que calia donar forma exterior, estatal, a la ímplicita Federació europea.

Però la sang no importa encara com l'esperit. Cal que les nacions europees donguin a Europa la seva ànima. Això vol Catalunya; això, el Govern de Catalunya que la guia, que la dota d'instruments de cultura com aquestes múltiples petites Biblioteques, proveïdes de les obres de la Biblioteca de Catalunya, vies segures de l'uropeïtat catalana esdevenidora.

ADRIÀ TRIAS

TEXT OFICIAL DE LA NOTA D'AUSTRIA-HONGRIA

Encara que rebutjada per les potències enemigues l'oferta de pau feta el dia 12 de desembre de 1916 per les quatre potències aliades, no han abandonat mai la idea conciliadora en la qual s'inspiraren. S'ha inaugurat, no obstant una nova fase en la història de aquesta guerra d'ençà d'aquella data. Després de dos anys i mig d'encarnissades lluites subsisteix emplaçada al centre de la discussió no ja europea, sino mundial amb un predomini sempre en augment.

D'allavors ençà tots els bel·ligerants en totes ocasions han exposat llurs

opinions sobre una possible base de condicions de pau. Aquesta discussió, amb tot, no ha estat prosseguida unilateralment. Els punts d'obrir canviaven segons era la situació militar i política no havent-se arribat, pertant, a un resultat pràctic i tangible malgrat totes aqueixes fluctuacions. De totes maneres, la distància que separava els punts d'obrir d'ambdós bàndols ha estat més aviat minvada, sense negar les grans diferències d'opinió que els separen; divergències que no han pogut ésser reduïdes, però s'ens permetrà fer notar que alguns objectius de guerra que es